

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/55/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123010984
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7123010984.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2025, v trestnej veci proti obvinenému A. B., pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 15.07.2025 sp. zn. 4T/28/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť obvineného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 15.07.2025 podľa § 217 ods. 1 Tr. por. rozhodol o pokračovaní v trestnom stíhaní vedenom proti obvinenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., B. C. XXX/XX pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., pre skutok tak, že

- v B. na ul. Kostolianska cesta, na parcelách registra „C“ číslo 6548/1 a 6549 v katastrálnom území Severné mesto, obec B. - D., E. B. F., v presne nezistenej dobe v období od mesiaca september 2021 do 04.08.2022, postupne ukladal a ponechal odpad kategórie „ostatný“ - staré vozidlá neobsahujúce kvapaliny a iné nebezpečné dielce o počte 4 kusov katalógového čísla 16 01 06, opotrebované pneumatiky o počte 480 kusov a celkovej hmotnosti 3,6 ton katalógového čísla 16 01 03 a odpad kategórie „nebezpečný“ - staré vozidlá o počte 5 kusov katalógového čísla 16 01 04 v zmysle prílohy č. 1 k vyhláške Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z.z., ktorou sa ustanovuje katalóg odpadov v znení neskorších predpisov, na inom mieste, ako na mieste na to určenom, čím neoprávnene nakladal s odpadmi v rozpore s ustanovením § 13 písm. a), § 63 ods. 1, § 72 zák. č. 79/2015 Z.z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, nakoľko uložil a ponechal a zbieral odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s predmetným zákonom, nezabezpečil odovzdanie starého vozidla osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel, ani neodovzdal odpadové pneumatiky distribútorovi pneumatík na zberný dvor alebo na iné miesto určené obcou, čím takto neoprávnene nakladal s odpadom, ktorého rozsah činu spojený s nákladmi na jeho likvidáciu, je vo výške 1.701,60,- Eur.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obvinený prostredníctvom svojho obhajcu, kde v písomných dôvodoch sťažnosti uvádza nasledovné.

Obvinený uviedol, že napádané uznesenie považuje za nezákonné a nesprávne, pretože výrok uznesenia je založený na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočnom zistení skutkového stavu, čo spôsobuje zrejmy rozpor výroku s odôvodnením rozhodnutia.

Napádané uznesenie bolo vydané z dôvodu, že obvinený počas skúšobnej doby nemal splniť súdom uloženú povinnosť odstrániť odpad a viesť pozemok do pôvodného stavu. V predmetnej veci sa jednalo konkrétne o povinnosť odstrániť staré vozidlá a opotrebované pneumatiky.

V zmysle § 63 ods. 1 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Držiteľ starého vozidla je povinný bezodkladne zabezpečiť odovzdanie starého vozidla osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel.“

Za účelom splnenia tejto súdom uloženej povinnosti uzatvoril obvinený zmluvu so spoločnosťou G. H., D., ktorá sa zmluvne zaviazala zlikvidovať predmetný odpad.

Uvedená spoločnosť na základe uzatvorenej zmluvy aj s likvidáciou odpadu začala, no po likvidácii cca 50 % odpadu si prestala plniť svoje zmluvné povinnosti. Obvinený tak počas skúšobnej doby urobil to, čo bolo potrebné pre zabezpečenie odstránenia predmetného odpadu v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o odpadoch.

Na tomto mieste obvinený poukazuje na komentár k § 217 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého: Ak obvinený nespĺnil v skúšobnej dobe povinnosť uloženú podľa § 216 ods. 3, je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré sa tak stalo a čo bránilo obvinenému nedodržať dohodu, povinnosť uloženú rozhodnutím o podmieňanom zastavení trestného stíhania a škodu uhradiť. Ak obvinený riešil vysporiadanie škody urobením iného opatrenia na náhradu škody vo forme oznámenia prečinu ako poistnej udalosti príslušnej poisťovni, nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o pokračovaní v trestnom stíhaní sama osebe skutočnosť, že poisťovňa si v priebehu skúšobnej doby nespĺnila svoju povinnosť a nároky poškodeného neuspokojila. Také konanie poisťovne nie je pokryté zavinením obvineného.

Pokiaľ teda nemožno obvinenému pričítať skutočnosť, že si poisťovňa nespĺnila povinnosť nahradiť škodu, nemožno obvinenému pričítať ani to, že si spoločnosť objednaná obvineným na profesionálnu likvidáciu odpadu nespĺnila zmluvnú povinnosť úplne zlikvidovať odpad.

Súd sa tak pri posudzovaní, či sa obvinený počas skúšobnej doby osvedčil alebo nie, dostatočne nevysporiadal s dôvodmi, prečo uložená povinnosť nebola splnená v celom rozsahu a automaticky pripísal zavinenie nespĺnenia povinnosti obvinenému.

Obvinený tak má za to, že nie je daný dôvod na nariadenie pokračovania v jeho trestnom stíhaní a preto navrhuje orgánu rozhodujúcemu o tejto sťažnosti napadnuté uznesenie zrušiť.

K sťažnosti obvineného sa písomne vyjadril aj prokurátor, ktorý uviedol nasledovné.

S uznesením súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje a toto považuje za správne a zákonné.

K stíhanému skutku došlo v časovom horizonte od septembra 2021 do augusta 2022. K dnešnému dňu, t.j. 31.07.2025 (takmer tri roky od spáchania skutku a pol roka od skončenia skúšobnej doby) bolo zlikvidovaných len 50% odpadu.

Argumentácia obvineného, že za účelom splnenia súdom uloženej povinnosti uzavrel zmluvu so spoločnosťou G. H., D., ktorá sa zaviazala zlikvidovať predmetný odpad a do dnešného dňa tak neučinila, a teda mu nemožno pričítať túto skutočnosť analogicky ako v prípade oznámenia poistnej udalosti poisťovni, ktorá nároky poškodeného neuspokojila, neobstoja.

V prípade oznámenia poistnej udalosti poisťovni už oznamovateľ nemá priamy dosah na priebeh likvidačného procesu, a teda ani na jeho rýchlosť a úspešný výsledok, preto mu logicky nemožno pričítať túto skutočnosť. Oznámenie poistnej udalosti však nemožno stotožňovať s uzavretím zmluvy s treťou osobou s povinnosťou zlikvidovať odpad, nakoľko nad týmto súkromnoprávnym záväzkom má obvinený širší dispozičný dosah. Z obsahu sťažnosti nie je zrejmé, kedy došlo k uzavretiu tejto zmluvy (v sťažnosti je len poukázanie na skutočnosť, že táto sa nachádza v súdnom spise, ktorý prokuratúra v čase vydania tohto stanoviska nemala k dispozícii). Tento moment je dôležitý z hľadiska ustálenia, či obvinený uzavrel predmetnú zmluvu hneď v úvodnej fáze skúšobnej doby, čo by na jednej strane predznamenovalo jeho záujem čo najskôr splniť súdom uloženú povinnosť, na strane druhej strane však to, že mal dostatok času

byť aktívny vo vzťahu „vymáhaniu“ splnenia povinnosti zo strany tretej osoby, alebo neskôr v priebehu jej plynutia, čo by predznamenal, že k včasnému nesplneniu záväzku prispel on sám. Nie je ani zrejmé, do akej miery bol obvinený aktívny a vyzýval spoločnosť na splnenie si svojej povinnosti a ak áno, ako intenzívne, kedy bola dojednaná splatnosť záväzku, aké boli dôvody, pre ktoré si spoločnosť svoj záväzok nesplnila v lehote splatnosti a pod. Takisto nie je zrejmé, z akého dôvodu obvinený od zmluvy neodstúpil alebo neurobil iné kroky k splneniu si súdom uloženej povinnosti. Vo všeobecnosti by sa mohol ktokoľvek exkulpovať z povinnosti vrátiť vec do pôvodného stavu len formálnym uzavretím zmluvy a delegovaním povinnosti na tretiu osobu, bez akéhokoľvek ďalšieho aktívneho prístupu z jeho strany, čo možno považovať za neakceptovateľné. Vzhľadom k vyššie uvedenému má za to, že nesplnenie súdom uloženej povinnosti v tomto prípade, hoci aj prostredníctvom tretej osoby, je pokryté zavinením obvineného. V ďalšom prokurátor poukázal na odôvodnenie uznesenia súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému obvinený A. B. podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil nasledovné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu, odôvodnenia napadnutého uznesenia ako aj sťažnosti obvineného a vyjadrenia prokurátora konštatuje, že súd I. stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď rozhodol o pokračovaní v trestnom stíhaní proti obvinenému. Napadnuté rozhodnutie je riadne odôvodnené, pričom mestský súd jasne a zrozumiteľne uviedol, na základe akých skutkových okolností a vlastných úvah dospel k svojmu rozhodnutiu.

Zo spisového materiálu mal krajský súd preukázané, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, odbor kriminálne polície, ČVS: ORP-1464/2-VYS-KE-2021 zo dňa 13.12.2021 bolo začaté podľa § 199 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie a následne uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ, národná centrála osobitných druhov kriminality, odbor odhaľovania nebezpečných materiálov a environmentálnej kriminality, oddelenie Košice, ČVS: I./NCK-ENV-KE-2022 zo dňa 26.07.2022 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie voči A. B. pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák.

Trestné stíhanie bolo podmienene zastavené uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 15.08.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/86/2023 zo dňa 23.10.2023. Obvinenému bola určená skúšobná doba na 16 mesiacov, a zároveň mu bola uložená povinnosť v priebehu skúšobnej doby odstrániť odpad a uviesť pozemok do pôvodného stavu. Skúšobná doba plynula od 23.10.2023 do 23.02.2025.

Podľa § 217 ods. 1 Tr. por. ak obvinený v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život, splnil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a vyhovel aj ďalším uloženým obmedzeniam a povinnostiam, prokurátor rozhodne, že sa obvinený osvedčil. Inak rozhodne, a to aj počas skúšobnej doby, že sa v trestnom stíhaní pokračuje. O osvedčení alebo o pokračovaní v trestnom stíhaní vydá uznesenie.

Nadriadený súd dospel k záveru, že mestský súd v posudzovanom konaní vydal vecne správne a zákonné rozhodnutie, keď rozhodol uznesením podľa § 217 ods. 1 Tr. por. Mestský súd po uplynutí skúšobnej doby zisťoval, či obvinený splnil súdom uloženú povinnosť odstrániť odpad a uviesť pozemok do pôvodného stavu. Taktiež aj krajský súd zisťoval od obvineného, či bol odpad zlikvidovaný, tak ako mu to bolo uložené uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 15.08.2023.

Z vyjadrenia obvineného zo dňa 23.06.2025, z podanej sťažnosti zo dňa 28.07.2025 ako aj z fotografií, ktoré boli doručené tunajšiemu súdu dňa 08.09.2025 je zrejmé, že obvinený nesplnil súdom uloženú povinnosť v celom rozsahu. Malo byť v záujme obvineného, aby do uplynutia skúšobnej doby odstránil odpad a uviedol pozemok do pôvodného stavu a aby splnenie tejto povinnosti súdu preukázal. Obvinený oznámil mestskému súdu odstránenie odpadu v rozsahu 50 % a zaslal mestskému súdu príjmový doklad a faktúru na 3 000 eur pre firmu G. H., D..

Skutočnosť, že firma si nespĺnila svoj súkromnoprávny záväzok voči obvinenému a odstránila len 50 % odpadu nie je v danom prípade skutočnosťou, ktorú by bolo možné považovať za objektívnu nemožnosť, ktorá vznikla na strane obvineného bez jeho zavinenia, pre ktorú nebol schopný splniť súdom uloženú povinnosť. Obvinený nevynaložil dostatočnú snahu na to, aby v dostatočne dlhej skúšobnej dobe zabezpečil odstránenie odpadu z pozemku bez akéhokoľvek vážneho dôvodu, ktorý by mu v tom objektívne bránil. Krajský súd je taktiež toho názoru, že v danej trestnej veci nemožno čiastočné odstránenie odpadu považovať za splnenie súdom uloženej povinnosti. Navyše v tejto súvislosti krajský súd podotýka, že z dokladov predložených samotným obvineným je zrejmé, že obvinený vyvinul snahu o odstránenie odpadu až po uplynutí skúšobnej doby a až do rozhodnutia krajského súdu odpad v celom rozsahu neodstránil.

Rozhodnutím o podmiennečnom zastavení trestného stíhania súd poskytol obvinenému možnosť preukázať vedením riadneho života a splnením uložených povinností, že nie je potrebné ďalej viesť proti nemu trestné stíhanie. Obvinený túto možnosť nevyužil a svojim vlastným zavineným konaním zapríčinil vznik podmienok pre rozhodnutie súdu o pokračovaní v trestnom stíhaní.

Krajský súd konštatuje, že rozhodnutie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania nepôsobilo na obvineného ako dostatočná výstraha a nenaplnilo sledovaný zámer, ktorý sa javil ako prospešnejší. Nesplnenie súdom uloženej povinnosti v celom rozsahu vylučuje rozhodnutie súdu o tom, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmiennečného zastavenia trestného stíhania osvedčil, ale je zákonným dôvodom pre rozhodnutie súdu o pokračovaní v trestnom stíhaní vedenom proti obvinenému. Pokiaľ ide o námietky obvineného, tieto môže následne uplatňovať v konaní pred súdom.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.